

Text: Ordspr.31:10-15, 17-20, 23-30.

Dessa ord äro icke skrivna för detta tillfälle, utan de läsas i Ordspråksbokens 31 kapitel. De giva en vacker bild av "en idog hustru" och därför även av den kära hädangångna, vid vars bår vi nu äro samlade.

Hon var en idog hustru. "Varje minut som flyger fyll på ett nyttigt sätt" - det var hennes arbetsordning. Hon hade, i sin krafts dagar, både vilja och förmåga att arbeta på rätta sättet, och därför fick hon också se resultat av sitt arbete. Därmed gav hon sina barn ett gott föredöme som de aldrig kunna glömma. Därmed bidrog hon på ett verksamt sätt till hemmets välstånd - det är ju en känd sak, att sådant välstånd beror lika mycket på hustruns som på mannens arbete. Troget stod hon ~~vid~~ vid sin makes sida i alla skiften, även när hans samhällseliga gärning ökade plikterna också för hans maka. Hemmet stod öppet för hög och låg, och för alla var hon en idealisk värdinna som inte blott hade god mat på bordet, utan även ett gott ord i samtalet, kryddat med humor och välvilja. Att dela med sig åt andra av vad Gud givit henne, det var hennes lust och glädje. Hon var en idog hustru som väl använde de jordiska hävorna.

Men kraften till allt detta hämtade hon inte från sig själv: den hade en djupare källa. "Prisas må en hustru som fruktar Herren" - hette det i vår text. Det kan sägas om den kära hädangångna, att hon fruktade Herren. En gammaldags, ärlig och varm gudsfruktan bodde i hennes hjärta. Hon litade enkelt och barnsligt på Gud i allt, och hon kom icke på skam. Var skördevädret dåligt i regnig sensommartid, då bar hon fram den saken i bön till Gud. Och när skörden, trots allt, var lyckligt och väl inbärgad och alla voro glada och belåtna, då tackade hon honom som ensam giver växten. Hon var en bödens människa. När hon till sist intet annat kunde göra för de sina, så hade hon, enligt sin egen utsago, full sysselsättning med att bedja för dem. Hon lärde även sina barn att bedja till Gud och att sjunga till hans ära. Hon lärde dem älska kyrkoårets rytm och Herrens sköna gudstjänst. Hon lärde dem att lyda Guds vilja och göra det som är rätt. Sådan lärdom är ett heligt arv, som de tacka Gud för i dag, vid båren. De tacka Gud för en moders kärlek som icke sökte sitt, utan alltid deras bästa, som tänkte sist på sig själv och sin egen bekvämlighet. De tacka för en moders böner som burit dem på starka armar, som hjälpt dem i så många faror, som nedkallat så mycken välsignelse över dem. De tacka Gud för en god moder.

Djup och allvarlig var hennes gudsfruktan - därför ha vi det vissa hoppet, att hon nu kommit till det land där det är gott att vara. Från sjukdom och kroppslig svaghet har hon kommit till livets land, där intet mörker mer skall vara, dit hennes hjärta längtade, hon har fått gå in genom den port som hennes bön så länge klappat på, för att se hans ansikte som sitter på tronen. Dit se vi uppåt i dag, från död och grav och förgängelse, uppåt till liv och kraft och oförgänglighet. Gud give oss alla nåd att vandra den väg som han har banat i ~~Jesus~~ Jesus Kristus, vår Frälsare, så att vi en gång må hinna det mål som han har satt för vårt liv, ja, så att vi, om möjligt alla, få mötas i härlighetens land, och möta de kära som gått före oss dit.

Prisat vare hans heliga namn.

Amen.